

מסדה יש להעמיד האדם במרכז - בהסתדרות ובמדינה. בדיבור על איחוד הוא
סיעץ להגיד דברי פיוס למפ"ס. דרוש שילוב דורות, ולא ריב עם הצעירים.
יש רבבות פועלים צעירים, רובם מעדות מזרח, והם מוזנחים. יש להציג הביצוע
לספרות (א. ו?) יש להסביר מה זאת ממלכתיות ישראלית - קבלת דין
הדימוקרסיה (בימי קדם לא היתה קיימת לדבריו ממלכתיות), ליוונים היתה
מחשבה ממלכתית - לרומאים - מחשבה ממלכתית משפטית. כלי מלכים לא היה
לנכיאים על מה להינבא. יש להתריע על ההתעשרות (הספרות?). בנוגע לפישר
הוא מציע עתוי מהאים - מחוץ ההחשבות עם הועידה. יש לבקר בסניפים.

ח ס ו י

באתה עשרה וחצי עליחי שוב לירושלים.

17.8.63

בא אצלי הלל קוק ("פיטר ברגסון"). חפסיד חוננו שעשה בארה"ב -
בקובה. ממשיך בעסקים באמריקה. משחק בארץ אך חוזר עכשיו לנ"י. הוא קרן
ע"י שדה בוקר בשביל נפט - ופצא מים מלוחים. נבחר לכנסת הראשונה בסייעת

חירות - אבל התנגד לחירות. לדבריו לא בגין הביא אניח אלסלינא אלא "ועד השחרור" של פיטר ברגסון. קנה האניה בשנת 1946, עסקה בהעפלה עד 1948, סידר שהאניה תבוא במאי עם אלף איש ונשק. למרידור לא הייתה כל שייכות לאניה. בגין התנגד לבוא האניה. רצה למכור אותה ולקחת הכסף למטרותיו הוא. ביוני עזבה האניה פורט דיבוק סמוך למרסייל. האלג'ירים באניה עשו שביתה. נשלח גדוד צרפתי לשחרר האניה. סטבסקי אז עלה על האניה הפיקוד היה בידי לנקין. רב החובל היה בחור אמריקני יהודי, מונרו פיינ. קוק הגיע לארץ ב-15 במאי. הודיע שהוא מחסל "ועד השחרור" ומכיר בממשלה. חזר לארה"ב לפרק את הוועד. הנשק נחקבל מהממשלה הצרפתית חנם - שלמו רק 1000 דולר. האניה יצאה ביום ההפוגה, בגין נתן הוראה שהאניה לא תצא, אבל הוראתו נחקבלה לאחר שיצאה, שלח אז הוראה שתלך ליוגוסלביה. קוק היה נגד זה. בגין אמר לו ששינה ההוראה. בהסכמת הממשלה (?) נתן הוראה שהאניה תבוא ארצה. האניה באה בימי ההפוגה, ובגין אמר שהיא באה בהסכמת הממשלה. בשם הממשלה מכביכול דיבר אתו כהן (?) האניה תחילה הגיעה מול תחנת רדינג. כשהורידו סירה - ירו עליה. חזרו לאניה והביאו אותה לכפר ויתקין. זה היה לפנות בוקר. חזרו ליס, שלא יצטרכו לפרוק בימי ההפוגה. בערב - ביום א' חזרו לכפר ויתקין. קוק הלך שמה, ראה את בגין בחוף. זה סיפר לו שקיבל אולטימטום מאפשטיין (דן אבן, מפקד אלכסנדרוני) שאם לא ימסרו האניה במשך 10 דקות - ידפקו את האניה. בגין לא התיחס לזה ברצינות. והחלו יריות בכיוון ליס. היריות היו של אנשי אצל לא לצה"ל אלא ליס. הם רצו להדגיש את כוחם. ביום השני עוד ישב בגין עם קוק על החוף. הייתה שיחה בין גלילי ובין בגין. בגין דרש לחלק הנשק ליחידות אצ"ל. קוק התנגד לדרישה זו ודרש לא להפלות בין אצל ובין צה"ל. בגין קיבל טענה זו. אבל הציג דרישה שעל ידי מחסני הנשק יעמוד איש צה"ל ואיש אצל, למען ידעו שזה נשק

שהובא ע"י אצל. לפנות ערב ביום ב' אמר לו בגין שהכל בסדר. קוק רצה
ללכת לח"א לראות אותי, אבל פתאום יריוח. אח"כ קרה מה שקרה.

לאחר שגרמנו השיחה הזאת ונקראתי לארוחת צהריים ע"י פולה אמר לי
קוק לפני לכתו שעדיין לא הגיע לשיחה שרצה לנהל איתי.

- גמרתי היום הרשימה החמשית מהסידרה בדרך לצבא ולמדינת ישראל.

18.8.63, יום א'

בעשר בא אצלי *Gianni Franzetti*, עונאי איטלקי שעשה שבוע

ימים בארץ. חוזר מחר לביחו. רוצה לשמוע ממני מהו עתידה של ישראל. אמרתי
שאיני יודע העתיד, אבל אוכל להגיד לו רק מה שהייתי רוצה שיהיה העתיד, ומה
שאני מאמין כי יתכן. א) פיתוח הנגב וישוב של שני מיליוני יהודים בחוכו.
זה יעשה רק מעט ע"י חקלאות, בעיקר על ידי ישובי העשיה (הוא ביקר בערד),
ב) סחימת הפער בין ילדי עדות המזרח ובין ילדי יוצאי אירופה, ג) העלאת
יהודי ארצות האיסלם, מיליון יהודים מבה"מ לפחות, ועידית צעירה, חלוצית
ומדעית מארצות הרוחה, ד) שלום עם שכנינו. איבת הערבים עזרה לנו הרבה
בנצחון עבודה עברית, בהקמת נמל חל-אניב, בהרחבת תחומי הארץ, במעשה
שעשינו אחרי הקמת המדינה - שרוכלים חדלו להיות רוכלים, נעשו חקלאים
ופועלי חרושה, עד בוא השלום - צבא חזק שירחיע. ה) בנין חברה חדשה, חברת